

tror, at det Samme kan siges ligeoverfor de Herrer, der fortrinsvis se paa den økonomiske Side af Sagen, der er Intet iveien for, naar man kommer til Erfjendelse af, at vi have for mange lærde Skoler, da at nedlægge to, tre eller endog fire af dem, og det kan ligesaa godt ske til næste Aar som i Aar; dette Lovforslag hindrer det ikke, thi det angaar kun Reformen af den lærde Undervisning. Der næst skal jeg hævde, hvad den ærede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa, at det er gjort betydelige Indrømmelser. Det er ikke, som den ærede Ordfører sagde, således, at, naar vort Forslag gaa igjennem, er den ene Part aldeles overvunden. Det er virkelig ikke efter vort Ønske, at man inddrager de to nederste Klasser, vi mene virkelig ikke, at der herved vindes Noget, men vi tro at kunne gøre denne Indrømmelse, idet vi antage, at den kan gøres uden væsentlig Skade, og at, naar man i 6 Aar beholder Børnene i Skolen som Elever, er det tilstrækkeligt til at opveie Manglerne ved, at de først optages deri ved deres 12te Aar. Det er en Indrømmelse, vi gjøre henimod deres Mening, og der er ogsaa andre Punkter, hvor det Samme kan siges at være Tilfældet. Idet jeg altsaa tilraader Thinget at forkaste Forslaget om Dagsordenen og derved at gjøre det muligt at vedtage det Reformforslag, der ligger for, gjør jeg det i den fulde Overbevisning, at der derved gøres noget Godt, og at vi ville komme til en god Reform af et Forheld, der trænger til en Reform, som vil afhjælpe de Klager, der have lydt høit og lydeligt, en Reform, som vil være af stor og gennemgribende Betydning. Det er ikke ligegyldigt, om hele den yngre Slægt, som skal tilegne sig en høiere Dannelselse, faar en Udvikling, som man maa anse for mindre heldig, om gjennem den nuværende Skoleplan en større Overfladighed og Lethed udvikler sig i en eller anden Retning. Dette kan, det haaber jeg, afhjælpes ved denne Lov, ikke blot ved hvad der staar i Loven, men ogsaa ved den Maade, hvorpaa den bliver gennemført. Den nuværende Minister har et aabent Die for Skolens Mangler, og vil, derom er jeg overbevist, gennemføre Loven i Aand og Sand-

hed i de enkelte Bestemmelser, og han vil søge saavidt muligt at imødekomme de Fordringer, der stilles. Det er altsaa mit Haab, at det ærede Thing vil nu i den sidste Tid, da vi snart skulle stilles, dog lade dette Lovforslag komme til en lykkelig Ende, at det ikke skal gaa med det som med saa mange andre vigtige Forslag, at vi udskyde dem til en Fremtid, som maaste er fuldkommen ubestemmelig. Ingen kan sikkre os, at dette Forslag, hvis det falder i Aar, vil komme igjen til næste Aar, ialtsald ikke, at der vil komme et, som bedre end dette vil kunne føres igjennem. Jeg tror, at Omstændighederne i dette Dieblif ere saa heldige, som der er Haab om, at de nogensinde ville stille sig, og de Herrer, der nære den Anskuelse, at der er Noget ved vort nuværende Skolevæsen, der trænger til Reform, vil jeg indstændig tilraade at tage, hvad der hydes, overladende til Fremtiden at komme videre paa den Vej, de ibrigt maatte anse det for rigtigt at gaa.

Winther: Jeg ønsker at udtale et Par Ord for den Dagsorden, her er foreslaaet. Jeg har en særlig Anledning til at gjøre det, idet jeg nemlig, uagtet jeg i sin Tid har været Medforslagsstiller af de Resolutioner, som flere Gange have været behandlede, og som have givet Anledning til en vis Udvikling af denne Sag, dog ikke har havt Ordet under hele Sagens Behandling. Jeg vil sige, hvorledes jeg opfatter disse Resolutioner, og i det Hele betegne min Stilling til dem. Disse Resolutioner fremkom fra det Udvalg, der var nedsat angaaende en Lønningslov for de lærde Skoler, og for at faa den fremmet gif jeg med til at udskyde Alt, hvad der angik selve Undervisningsplanen, som Andre vilde have lagt ind i denne Lov, og at tage Lønningsloven alene for sig. Vi havde i saa mange Aar bekræftiget os med denne Lønningslov, at det forekom mig at være et billigt Krav, at man kom tilende dermed. Naar jeg derfor tiltraadte Indstillingen om disse Resolutioner, var det ingenlunde, fordi — jeg havde for det Første ikke forfattet dem, jeg kan sige ikke engang deltaget i at affatte dem, men jeg havde været tilstede og været Vidne til, hvor-